

**Protokół nr 26/2012
z posiedzenia Komisji Praworządności i Bezpieczeństwa
Rady Miejskiej Wrocławia
z 9 stycznia 2012 r.**

BRM-ZKO.0012.12.1.2012

Posiedzenie Komisji prowadził przewodniczący Krzysztof Kilarski.
Na ogólną liczbę 5 radnych, nieobecny był radny Sebastian Lorenc.
Lista osób spoza Komisji, które uczestniczyły w posiedzeniu, stanowi załącznik nr 1 do niniejszego protokołu.

Porządek posiedzenia:

I. Zaopiniowanie projektów uchwał w sprawie:

- 1) wydania opinii o lokalizacji kasyna gry na terenie Wrocławia - **druk nr 465/11;**
- 2) wydania opinii o lokalizacji kasyna gry na terenie Wrocławia - **druk nr 479/12.**

II. Rozpatrzenie wezwań i skarg:

- 1) rozpatrzenie wezwania Pana [REDACTED] do usunięcia naruszenia interesu prawnego uchwałą w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części zespołu urbanistycznego Doliny Widawy w rejonie obrębu Zgorzelisko we Wrocławiu - **druk nr 485/11,**
- 2) rozpatrzenie skargi Pana [REDACTED] do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu na uchwałę w sprawie rozpatrzenia wezwania Pana [REDACTED] do usunięcia naruszenia interesu prawnego uchwałą w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w rejonie zachodniego odcinka ul. Legnickiej we Wrocławiu - **druk nr 475/11,**
- 3) wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu na rozstrzygnięcie nadzorcze Wojewody Dolnośląskiego - **druk nr 486/12,**
- 4) rozpatrzenie skargi Pani [REDACTED] do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu na uchwałę w sprawie przyjęcia wieloletniego programu gospodarowania mieszkaniowym zasobem Gminy Wrocław - **druk nr 476/11,**
- 5) rozpatrzenia skargi Pana [REDACTED], Pana [REDACTED] i Pana [REDACTED] na Prezydenta Wrocławia - **druk nr 468/11,**
- 6) rozpatrzenia skargi Pana [REDACTED] na Dyrektora Zarządu Zasobu Komunalnego - **druk nr 480/11,**
- 7) rozpatrzenia skargi Pani [REDACTED] - [REDACTED] i Pana [REDACTED] - [REDACTED] na Dyrektora Zarządu Zasobu Komunalnego - **druk nr 481/11.**

III. Roczne sprawozdanie z działalności funkcjonującej przy Prezydencie Wrocławia Komisji Bezpieczeństwa i Porządku za rok 2011.

IV. Przyjęcie protokołów: nr 24/2011 i 25/2011.

V. Wolne wnioski.

Ad. I.

W tym miejscu Komisja przeszła do zaopiniowania projektów uchwał w sprawie:

- 1) wydania opinii o lokalizacji kasyna gry na terenie Wrocławia - **druk nr 465/11** - postanowiła w głosowaniu (za - 3, przeciw - 0, wstrzymało się - 0 radnych) pozytywnie;
- 2) wydania opinii o lokalizacji kasyna gry na terenie Wrocławia - **druk nr 479/12** - postanowiła w głosowaniu (za - 3, przeciw - 0, wstrzymało się - 0 radnych) pozytywnie.

Ad. II.

Następnie Komisja przeszła do rozpatrzenia następujących skarg i wezwań:

1) wezwania Pana [REDAKTOWANO] do usunięcia naruszenia interesu prawnego uchwałą w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części zespołu urbanistycznego Doliny Widawy w rejonie obrębu Zgorzelisko we Wrocławiu - **druk nr 485/11**. Pismem z dnia 14 grudnia 2011 r. Pan [REDAKTOWANO] wezwał Radę Miejską Wrocławia do usunięcia naruszenia interesu prawnego, do którego doszło w drodze przyjęcia przez Radę Miejską uchwały nr XVIII/367/11 z dnia 17 listopada 2011r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części zespołu urbanistycznego Doliny Widawy w rejonie obrębu Zgorzelisko we Wrocławiu poprzez uniemożliwienie zagospodarowania nieruchomości stanowiącej własność wzywającego zgodnie z przeznaczeniem i zagospodarowaniem pozostałych działek wzywającego, znajdujących się w sąsiedztwie w/w działek. W uzasadnieniu pełnomocnik wzywającego zarzucił naruszenie następujących przepisów prawa miejscowego art. 64 ust. 1 w zw. z art. 31 ust. 3 Konstytucji RP, ponadto art.1 ust. 1 i 2, art. 6 i art. 15 ust. 2 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Prezydent Miasta sporządził projekt planu miejscowego zgodnie z zapisami Studium oraz przepisami odrębnymi, odnoszącymi się do obszaru objętego planem. Zgodnie ze Studium przedmiotowe działki znajdują się w zespole urbanistycznym Dolina Widawy, w którym zabudowę mieszkaniową jednorodzinną dopuszcza się wyłącznie na obszarach dotychczas przez nią zajmowanych. Na mapie zasadniczej z dnia 23 maja 2011r. na działkach 19/1, 19/2, 19/3, 19/4, 19/5 AM11 obręb Kowale i na działkach nr 12/1, 12/2, 12/3, 12/4, 12/5, 13/1 AM10 obręb Kowale nie znajdują się żadne obrysy budynków. Wobec odrębnego, niż wzywający stanowiska, Komisja jest zdania, że wezwania nie należy uwzględniać co pozwoli na kontynuowanie procedury skargowej przed sądem administracyjnym. Mając powyższe na uwadze Komisja, w wyniku głosowania (za - 4, przeciw - 0, wstrzymało się - 0 radnych), postanowiła wnioskować o nieuwzględnienie przedmiotowego wezwania;

2) skargi Pana [REDAKTOWANO] do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu na uchwałę w sprawie rozpatrzenia wezwania Pana [REDAKTOWANO] do usunięcia naruszenia interesu prawnego uchwałą w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w rejonie zachodniego odcinka ul. Legnickiej we Wrocławiu - **druk nr 475/11**. Pismem z dnia 21 grudnia 2011r. skierowanym do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu, za pośrednictwem Rady Miejskiej Wrocławia, Pan [REDAKTOWANO] złożył skargę na uchwałę Rady Miejskiej Wrocławia z dnia 17.11.2011 r. nr XVIII/375/11, którą nie uwzględniono wezwania do usunięcia naruszenia interesu prawnego w związku z uchwałą Rady Miejskiej Wrocławia nr XIII/253/11 w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w rejonie zachodniego odcinka ul. Legnickiej we Wrocławiu. Skarżący żąda uchylecia przedmiotowej uchwały. Zgodnie z art. 101 ust.1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2001r. Nr 142, poz. 1591 ze zm.) każdy, czyj interes prawny lub uprawnienie zostały naruszone uchwałą lub zarządzeniem podjętymi przez organ gminy w sprawie z zakresu administracji publicznej, może - po bezskutecznym wezwaniu do usunięcia naruszenia - zaskarżyć uchwałę do sądu administracyjnego. Pan [REDAKTOWANO] w oparciu o art. 101 ustawy o samorządzie gminnym, wezwał Radę Miejską Wrocławia do usunięcia naruszenia prawa jakie nastąpiło w wyniku wejścia w życie uchwały Rady Miejskiej Wrocławia o Nr

XIII/253/11 z dnia 7 lipca 2011 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w rejonie zachodniego odcinka ulicy Legnickiej we Wrocławiu. Skarżący protestuje przeciwko przyjętym w planie rozwiązaniom, które pozbawiają go dostępu do nieruchomości położonej przy ul. Żubrzej [REDAKTED] od strony ul. Starogranicznej, na której usytuowany jest warsztat samochodowy, będący jego oraz rodziny jedynym źródłem utrzymania. Skarżący domaga się, aby odległość od jego posesji (ogrodzenia) do zabudowy handlowej wynosiła minimum 10m. W istocie skarżący podnosi, iż wskutek uchwalenia planu wprowadzono ograniczenia w sposobie i zakresie korzystania z nieruchomości będącej jego własnością. Oznacza to, że zarzuty dotyczą wyłącznie sfery merytorycznej. Ogólnie sprowadzają się one do ochrony prawa własności/użytkowania wieczystego. Z argumentacją skarżącego nie sposób się jednak zgodzić. Jest bezsporne, że nawet najszerze z praw, jakim jest prawo własności nie ma charakteru bezwzględny. Może doznawać ono szeregu ograniczeń wynikających z przepisów prawa. Z reguły są to przepisy rangi ustawowej. Jednakże ustawodawca dopuścił wprowadzenie ograniczeń korzystania z prawa własności do nieruchomości (a tym bardziej użytkowania wieczystego) mocą przepisów aktu prawa miejscowego, w tym przepisami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. W orzecznictwie oraz literaturze przedmiotu możliwość taką, określa się sformułowaniem władztwa planistycznego. Uwzględniając powyższe uznać należy, iż przyjęty przez Radę Miejską uchwałą wskazaną na wstępie miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego nie doprowadził do naruszenia obowiązujących przepisów prawa, a zarzuty skarżącego są nieuzasadnione. Reasumując, od strony formalnoprawnej skarga nie rodzi zastrzeżeń. Rozpatrując ją Rada winna przywrzeć się merytorycznym zarzutom w niej sformułowanym. W ocenie Komisji zarzuty nie znajdują podstaw prawnych, a skarżący opiera się na błędnej interpretacji przepisów ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Mając powyższe na uwadze Komisja, w wyniku głosowania (za – 3, przeciw – 0, wstrzymało się – 0 radnych), postanowiła wnioskować o oddalenie przedmiotowej skargi;

3) rozstrzygnięcia nadzorczego Wojewody Dolnośląskiego z dnia 29 grudnia 2011r. dotyczącego uchwały nr XIX/398/11 RMW z dnia 1 grudnia 2011r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części zespołu urbanistycznego Doliny Odry w rejonie obrębu Różanka – druk nr 486/12. Przedmiotowym rozstrzygnięciem nadzorczym Wojewoda Dolnośląski stwierdził nieważność § 7 ust. 2 wskazanej wyżej uchwały. Opisując motywy uzasadnienia decyzji organ nadzoru zarzucił Radzie Miejskiej Wrocławia, iż ta przekroczyła zakres delegacji ustawowej, a to wynikającej z art. 15 ust. 2 pkt 4 ustawy z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 80, poz. 717 z późn. zm.), art. 31 i art. 36 ustawy z dnia 23 lipca 2003r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. Nr 162, poz. 1568 ze zm.) oraz art. 7 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997r.). W § 7 ust. 1 uchwały ustalono strefę ochrony konserwatorskiej na obszarze objętym planem zagospodarowania przestrzennego, przy czym w ust. 2 i n. wprowadzono wymóg uzyskania opinii właściwych służb ochrony zabytków poprzedzających rozpoczęcie prac ziemnych. Tymczasem brak jest w ustawie delegacji do wprowadzania dodatkowych wymogów w postaci uzyskania opinii względnie pozwoleń. Taki obowiązek wynika jedynie z przepisów ustawowych w przypadkach w niej przewidzianych. Ustalając więc obowiązki w tym zakresie organ stanowiący wkroczył w regulację materii ustawowej, czym naruszył istotnie przepisy prawa w tym i Konstytucji. W istocie w art. 36 ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami ustawodawca przewidział katalog prac wymagających uprzedniego uzyskania pozwolenia wojewódzkiego konserwatora zabytków. Żaden inny przepis zarówno wspomnianej ustawy jak też ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym nie daje upoważnienia do wprowadzania dodatkowych opinii czy też pozwoleń. Wobec takiej regulacji, uznać należy, iż rozstrzygnięcie wojewody należy uznać za uzasadnione. Mając powyższe na uwadze Komisja, w wyniku głosowania (za – 4, przeciw – 0, wstrzymało się – 0 radnych), postanowiła wnioskować o nie wnoszenie skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego na rozstrzygnięcie nadzorcze Wojewody Dolnośląskiego;

4) skargi Pani [REDAKTOWANO] do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu na uchwałę w sprawie przyjęcia wieloletniego programu gospodarowania mieszkaniowym zasobem Gminy Wrocław – **druk nr 476/11**. Pismem z dnia 12 maja 2005 r. skierowanym do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu, następnie przekazanym do Biura Rady Miejskiej Wrocławia, Pani [REDAKTOWANO] wystąpiła ze skargą na zarządzenie Prezydenta Wrocławia nr 3130/04 z dnia 23 czerwca 2004 r. w sprawie ustalenia wysokości stawki czynszu za najem lokali mieszkalnych stanowiących własność Gminy Wrocław oraz wprowadzenia podziału Gminy Wrocław na dwie strefy. Skarżąca zarzuciła, iż „skasowane” zostały dotychczasowe zniżki i zwwyżki stawek czynszowych oraz zrównano pozycję lokatorów, którzy korzystają z pełnego wyposażenia mieszkań z tymi, którzy nie korzystają z nich. Postanowieniem z dnia 21 marca 2011 r. WSA we Wrocławiu odrzuciło powyższą skargę. Następnie pismem z dnia 23 listopada 2011 r. skierowanym do WSA we Wrocławiu Pani [REDAKTOWANO] zaskarżyła uchwałę nr XXI/1677/04 Rady Miejskiej we Wrocławiu z dnia 1 kwietnia 2004 r. w sprawie przyjęcia wieloletniego programu zagospodarowania mieszkaniowego zasobu Gminy Wrocław na lata 2004-2008 w związku ze zmianą katalogu czynników wpływających na podwyższenie lub obniżenie stawki bazowej czynszu najmu gminnych lokali mieszkalnych. W przedmiotowej skardze w/w zarzuciła naruszenie przepisów art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 21 czerwca 2001 r. o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie Kodeksu cywilnego (t.j. Dz.U. z 2005 Nr 31, poz.266 ze zm.) poprzez nieuwzględnienie czynników podwyższających lub obniżających ich wartość użytkową, a w szczególności:

- 1) położenia budynku;
- 2) położenia lokalu w budynku;
- 3) wyposażenia budynku i lokalu w urządzenia techniczne i instalacje oraz ich stanu;
- 4) ogólnego stanu technicznego budynku.

Tymczasem w przedmiotowej uchwale została zachowana zniżka (10%) z uwagi na korzystanie z toalety wspólnie z innym najemcą, 10% zniżki z tytułu braku ciepłej wody dostarczonej z zewnątrz oraz 10% zniżki z uwagi na brak ogrzewania z sieci miejskiej. Reasumując można przyjąć, iż skarga w świetle obowiązujących przepisów jest nieuzasadniona, wobec powyższego Komisja wnosi o jej nieuwzględnienie. Mając powyższe na uwadze Komisja, w wyniku głosowania (za – 4, przeciw – 0, wstrzymało się – 0 radnych), postanowiła wnioskować o oddalenie przedmiotowej skargi;

5) skargi Pana [REDAKTOWANO], Pana [REDAKTOWANO] i Pana [REDAKTOWANO] na Prezydenta Wrocławia – **druk nr 468/11**. Pismem z dnia 16 grudnia 2011 roku Pan [REDAKTOWANO] i [REDAKTOWANO] złożyli skargę do RMW na brak odpowiedzi Prezydenta Wrocławia na skargę skierowaną do niego w dniu 7 listopada 2011r. a dot. przewlekłości postępowania pracowników Wydziału Nieruchomości Skarbu Państwa UM we Wrocławiu. W skardze na urzędników ww. zarzucili postępowanie uniemożliwiające im przekształcenie prawa użytkowania wieczystego w prawo własności garaży położonych przy ul. Bezpiecznej na działce oznaczonej geodezyjnie nr 21, AM-8 obręb Różanka. W ocenie skarżących Prezydent naruszył swym postępowaniem art. 237 kpa obligujący do załatwienia sprawy w terminie miesiąca. Odnosząc się do strony merytorycznej skarżący zarzucili urzędnikom beczynność co doprowadziło do braku rozstrzygnięcia kwestii przekształcenia prawa użytkowania wieczystego prawo własności mimo złożenia w tym zakresie wniosków 48 z 49 współwłaścicieli spornej nieruchomości. Z dokumentacji sprawy wynika, iż skarga do Prezydenta Wrocławia została datowana na dzień 7 listopada br. Brak stempla daty wpływu nie pozwala ocenić w którym dokładnie dniu została złożona. Z wyjaśnień Prezydenta wynika, iż została ona złożona bez podpisów, a więc z uchybieniem wymogów formalnych. Mimo tego Prezydent udzielił odpowiedzi na przedmiotową skargę pismem z dnia 8 grudnia 2011r. wobec powyższego zarzut braku udzielenia na nią odpowiedzi nie znajduje uzasadnienia. Na marginesie należy jedynie zauważyć, że w ocenie Komisji jest ona nieuzasadniona również pod względem merytorycznym. Postępowanie

w zakresie przekształcenia prawa użytkowania wieczystego w prawo własności toczy się w trybie procedury kodeksu postępowania administracyjnego. Pierwszym elementem jest ustalenie kręgu stron postępowania. Organ poinformował wszystkich współużytkowników wieczystych o wszczęciu postępowania administracyjnego w tym zakresie. Wnioski dotyczące 48 z 49 współużytkowników wieczystych były kompletne. Brak ostatniego kompletnego wniosku dot. garażu nr 141 spowodowany jest nie zakończonym postępowaniem sądowym o stwierdzenie nabycia spadku. Uniemożliwia zatem dalsze postępowanie. Strony postępowania (współużytkownicy wieczyści) byli informowani o nowych terminach załatwienia sprawy zgodnie z art. 35 i 36 kpa. Jeśli zatem mają odmienne stanowisko w tym zakresie mogą złożyć skargę w tym zakresie na przewlekłość postępowania. Mając powyższe na uwadze Komisja, w wyniku głosowania (za – 4, przeciw – 0, wstrzymało się – 0 radnych), postanowiła wnioskować o nieuwzględnienie przedmiotowej skargi;

6) skargi Pana [REDAKTOWANE] na Dyrektora Zarządu Zasobu Komunalnego – **druk nr 480/11**. Pismem z dnia 15 grudnia 2011 roku wpłynęła skarga Pana [REDAKTOWANE], zam. ul. Łęczycka [REDAKTOWANE] do RMW. W przedmiotowej skardze ww. wyraził niezadowolenie ze sposobu załatwienia jego skargi przez RMW złożonej pismem z dnia 4 października 2011r. w przedmiocie właściwego postępowania dyrektora ZZK. Skarżący polemizuje z argumentacją zawartą w uzasadnieniu uchwały RMW z dnia 17 listopada 2011r. w przedmiocie nieuwzględnienia skargi. Skarżący twierdzi, że ustalony przez RMW stan faktyczny jest błędny, zaś przekazane przez ZZK informacje nieprawdziwe. W istocie skarga pierwotna, tj. z października 2011r, dotyczyła sposobu rozliczenia przez ZZK rocznych kosztów za wywóz śmieci za 2010 rok. Skarżący w wyjaśnieniach swoich twierdzi, iż mimo uznania przez RMW bezzasadności jego skargi uchwałą z dnia 17 listopada 2011r., ZZK pismem z dnia 29 listopada uznał rację skarżącego anulując rozliczenia z dnia 2 października 2011r., co doprowadziło do korekty niedopłaty w kwocie 265,20 zł na nadpłatę w kwocie 10,50 zł. Skarżący ponownie podniósł zarzut niewłaściwego postępowania ZZK w zakresie naliczania nadpłaty na poczet przyszłych opłat podczas, gdy w jego ocenie kwoty te winny być najemcom zwracane. Co zaś się tyczy trzeciego z zarzutów, tj. braku remontów nieruchomości, w której znajduje się lokal skarżącego również podtrzymał swoje stanowisko, uznając iż płacony przez niego i innych najemców czynsz przekracza koszt utrzymania lokalu, zaś nadwyżka winna być przeznaczona na remont. Do skargi skarżący dołączył pismo ZZK z 29 listopada 2011r. w którym w istocie poinformowano go o nadpłacie. Z pisma wynika, że o rozliczenia w aktualnej wysokości zostały doręczone ZZK pismem z dnia 21 listopada 2011r. przez zarządcę nieruchomości, tj. YARD Sp. z o.o. ZZK poinformował przy tym o przeprowadzeniu dodatkowo w dniu 25 listopada 2011r. kontroli kosztów przez pracowników działu rozliczeń mediów. Ustalono przy tym prawidłowy koszt wywozu nieczystości stałych za 2010 rok na 1010.94 zł, z 2021,79zł, co doprowadziło do anulowania zawiadomienia o rozliczeniu wywozu nieczystości stałych z dnia 19 września 2009r. Komisja zauważa, iż w rzeczywistości zarzuty skarżącego w zakresie nadmiernie pobieranych opłat za media potwierdziły się. Jednakże, co należy podkreślić nie dotyczą one ZZK, a są dokonywane przez firmę zarządzającą nieruchomością przy ul. Łęczyckiej, tj. YARD Sp. z o.o. Wobec postanowień regulaminu, który zakłada wnoszenie opłat zaliczkowych na poczet kosztów dostawy mediów, nie można w działaniach spółki dopatrzyć się w tym zakresie nieprawidłowości. Dokonywane następnie korekty wynikały z rzeczywistego zużycia mediów. Mając powyższe na uwadze Komisja, w wyniku głosowania (za – 4, przeciw – 0, wstrzymało się – 0 radnych), postanowiła wnioskować o podtrzymanie stanowiska wyrażonego w uchwale RM z 17 listopada 2011r. nr XVIII/384/11 i nieuwzględnienie przedmiotowej skargi;

7) skargi Pani [REDAKTOWANE] – [REDAKTOWANE] i Pana [REDAKTOWANE] na Dyrektora Zarządu Zasobu Komunalnego – **druk nr 481/11**. Pismem z dnia 10 listopada 2011 roku występujący w imieniu skarżących radca prawny [REDAKTOWANE] wystąpił z zażaleniem na przewlekłość postępowania Gminy Wrocław ZZK Jednostka Budżetowa Gminy Wrocław BOK 3 w przedmiocie nie załatwienia skargi w terminie 1 miesiąca, złożonej w trybie art. 227kpa w dniu 25

września 2009r. (pkt IX pisma) wobec upływu 2 lat. Przedmiotowe zażalenie złożone zostało do SKO, które uznając się za niewłaściwe przekazało pismo Radzie Miejskiej Wrocławia, kwalifikując je jako skargę złożoną w trybie Działu VII kpa skargi i wnioski. Analiza przedstawionej dokumentacji wskazuje, iż pismem z dnia 25 września 2009r. występując w imieniu skarżących radca prawny wniósł do ZZK pismo zawierające szereg zarzutów dotyczących prowadzonego pomiędzy stronami sporu sąsiedzkiego dotyczącego działek stanowiących własność Gminy Wrocław (nr 80 arkusz mapy 10 obręb Plac Grunwaldzki oraz nr [REDAKTOWANO] arkusz mapy 10 obręb Plac Grunwaldzki) oraz działki oznaczonej nr 79 stanowiącej współwłasność skarżących. Z mapy poglądowej dołączonej do sprawy wynika, iż sporna brama dzieli działki o nr 80 oraz o nr 78/2. Obie stanowią własność Gminy Wrocław. W tym miejscu należy zauważyć, że nie można rozstrzygnąć kwestii merytorycznej sporu, a to ze względu na okoliczność, iż po pierwsze sprawa ma charakter cywilnoprawny i podlega kognicji sądów powszechnych, wobec czego nie może być rozstrzygana w trybie Działu VII kpa (skargi i wnioski), po drugie zaś skarga obejmuje jedynie kwestię zwłoki w załatwieniu sprawy przez kierownika ZZK złożonej w trybie art. 227kpa w dniu 25 września 2009r. (pkt IX pisma) wobec upływu 2 lat. W przedmiotowym piśmie bowiem skarżący stwierdził, iż cyt. „Niezależnie od powyższego oraz aspektów cywilnoprawnych, pismo niniejsze traktować należy, jako skargę w trybie art. 227 kpa, na bezpodstawne działanie Kierownika BOK nr 3 ZZK Wrocław Pani [REDAKTOWANO] jako podmiotu nieuprawnionego do występowania wobec Moich Mocodawców z żądaniami zawartymi w piśmie z 11 września br. oraz jako podmiotu, który w drodze pisma z 14 lipca 2006r. - a zatem ponad 3 lata temu - zobowiązał się do likwidacji przejazdów przez posesję Moich Mocodawców, czego jednak nie zrealizował do dnia dzisiejszego. Uchybienia tego rodzaju są uchybieniami służbowymi, bowiem naruszają przysługujące kompetencje tegoż organu”. Z akt sprawy oraz wyjaśnień Dyrektora ZZK wynika, iż odpowiedzi na pismo skarżącego z dnia 25 września 2009r. udzielono pismem z dnia 09 października 2009r. czego skarżący nie uznał twierdząc, iż odpowiedź nie wyczerpuje elementów formalnych odpowiedzi na skargę w rozumieniu przepisów kpa. W istocie zauważać należy, iż pismo z dnia 25 września 2009r. zawiera szereg wątków, jednak w pkt IX wyraźnie kwalifikuje określony zakres jako skargę na kierownika BOK nr 3 ZZK Wrocław Pani [REDAKTOWANO] zarzucając jej m.in. przekroczenie uprawnień służbowych w zakresie reprezentacji Gminy Wrocław. Uznał przy tym, iż ta reprezentowała Gminę wobec braku stosownych pełnomocnictw. Zauważyć, iż w piśmie z dnia 09 października 2009r. zawarto wyjaśnienia zgodnie, z którymi pismo z dnia 11 września 2009r. (a więc podpisane przez kierownika BOK nr 3 Panią [REDAKTOWANO]) nie zawiera oświadczenia woli złożonego w imieniu Gminy Wrocław - ZZK, a dotyczy jedynie czynności faktycznych. Wobec braku regulacji kodeksowych w zakresie sposobu i formy rozstrzygania skarg oraz ich elementów formalnych, można przyjąć, iż odpowiedź z dnia 09 października 2009r. zawiera również elementy merytorycznego rozpatrzenia skargi. Wobec zastrzeżeń takiego załatwienia sprawy, skarżący mogli wnieść skargę na Dyrektora ZZK, co prowadziłoby do przekazania według właściwości Radzie Miejskiej Wrocławia. Przyjmując powyższe założenie uznać należy, iż skarga Państwa [REDAKTOWANO] i [REDAKTOWANO] nie znajduje uzasadnienia. Mając powyższe na uwadze Komisja, w wyniku głosowania (za - 4, przeciw - 0, wstrzymało się - 0 radnych), postanowiła wnioskować o nieuwzględnienie przedmiotowej skargi;

Ad. III.

W tym miejscu Komisja zapoznała się z rocznym sprawozdaniem z działalności funkcjonującej przy Prezydencie Wrocławia Komisji Bezpieczeństwa i Porządku za rok 2011, które przyjęła do wiadomości.

Ad. IV.

Komisja przeszła do zatwierdzenia protokołów nr 24/2011, 25/2011. W wyniku głosowania (za - 3, przeciw - 0, wstrzymało się - 0 radnych) dokumenty te zostały przyjęte.

Ad. V.

Wolnych wniosków nie zgłoszono.

Następnie Przewodniczący Komisji zaproponował, aby kolejne posiedzenie odbyło się dnia 9 stycznia 2012r. (poniedziałek) o godz. 15.30, w sali nr 302.

Przewodniczący Komisji
Krzysztof Kilarski

Protokół sporządziła:
Elżbieta
Bocheńska - Zarzycka

